№ 58. Czwartek 12. Marca 1863. Rok wydania 53

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Ministeryum finansów uznało za stosowne odnośnie do §§. 11 i 12. cesarskiego patentu z 27. kwietnia 1858 (D. U. P. zeszyt XVI. nr. 63) w skutek cesarskiego rozporządzenia z 7. kwietnia 1851 (D. U. P. zeszyt XXXIX. nr. 125) zaprowadzoną miedzianą monetę zdawkową sztuka po jednym krajcarze i po pół krajcara monetą konwencyjną ściągnąć do końca sierpnia 1863, i tak od 1. września 1863 wyjąć z obiegu.

Ta moneta ma być od wszystkich kas i urzędów przy wpłatach i wymianach do końca sierpnia 1863 bez trudności przyjmowana, wydawanie zaś tejże ze strony kas i urzędów nie może mieć nadal miejsca.

Po upływie miesiąca sierpnia 1863 rzeczona moneta zdawkowa już tylko jako materyał miedziany na wagę po cenach do tego ustanowionych w następujących kasach i urzędach przyjmowaną będzie:

1. W głównym urzędzie menniczym w Wiedniu.
2. W połączonej kasie wyrobów soli i dochodów górniczych oraz faktoryi sprzedaży w Hali.
3. W kasie faktoryi i leśnictwa w Neusohl.
4. W kasie dyrekcyi dóbr, górnictwa i leśnictwa w Nagybanya i
5. W urzędzie menniczym w Karlsburgu.

Statuta

c. k. statystycznej komisyi centralnej.

(Zatwierdzone najwyższem postanowieniem z 31. stycznia 1863.)

§. 1.

(Utworzenie statystycznej komisyi centralnej.)

Ustanawia się statystyczną komisyę centralną.

§. 2.

(Zadanie komisyi centralnej w obec władz centralnych administracyjnych.)

Komisya centralna ma dostarczać centralnym władzom administracyjnym potrzebne statystyczne wykazy względem stosunków kraju i za granicy, a to drogą jak najkrótszą i z jak najmożliwszą dokładnością.

§. 3.

(Sposoby wykonania.)

Według tego obowiązkiem jest statystycznej komisyi centralnej w sprawach statystycznych wykonywać zlecenia dawane jej przez władze centralne, dawać opinie względem kwestyi przedłożonych, materyał u niej nagromadzony każdego czasu oddawać tymże do rozporządzenia, i w każdym względzie dokładać starania, aby miało miejsce jednolite działanie między rozmaitemi gałęziami administracyi państwa i statystyki administracyjnej.

§. 4.

(Ułożenie administracyjnej statystyki państwa.)

Statystyczna komisya centralna ma ułożyć i przeprowadzić plan dokładnej administracyjnej statystyki państwa.

§. 5.

(Sposoby wykonania.)

W tym względzie ma ułożyć formularze do wypośrodkowania dat statystycznych, i ustanowić je w porozumieniu z właściwemi władzami centralnemi; na tej zasadzie uzyskany lub od władz centralnych jej udzielony materyał statystyczny dla wszystkich gałęzi administracyi państwa zbierać i badać, tudzież zarządzać jego opracowanie i ogłoszenie.

§. 6.

(Podległość komisyi centralnej.)

Komisya centralna podlega bezpośrednio prezydentowi najwyższej władzy kontroli rachunkowej.

§. 7.

(Wykonujący organ komisyi centralnej.)

Jako organ wykonujący jest jej podległą we względzie czynności dyrekcya statystyki administracyjnej.

§. 8.

(Skład komisyi centralnej.)

Komisya centralna składa się z prezydenta, z reprezentantów każdej z władz centralnych administracyjnych, (tudzież najwyższej władzy kontroli rachunkowej) i z dyrektora statystyki administracyjnej, jako członków zwyczajnych, dalej z sekretarza i prowadzącego protokół. Jako członkowie nadzwyczajni mogą być do niej przydani mężowie, którzy odznaczyli się w umiejętnościach lub w zatrudnieniach gospodarstwa ludowego.

Mianowanie prezydenta zastrzeżone jest dla Jego c. k. Apost. Mości, reprezentanci władz centralnych (lub w razie potrzeby ich zastępcy) będą mianowani z szefów władz właściwych, nadzwyczajni członkowie na wniosek komisyi centralnej przez prezydenta najwyższej władzy kontroli rachunkowej. Wybór sekretarza i prowadzącego protokół wykonuje komisya centralna z urzędników dyrekcyi statystyki administracyjnej.

§. 9.

(Powoływanie mężów zawodu do komisyi centralnej.)

Komisya centralna jest upoważniona do swoich rozpraw powoływać mężów zawodu, lub ich zapytywać o opinię.

§. 10.

(Posiedzenia komisyi.)

Komisya centralna zbiera się regularnie raz w miesiąc; posiedzenia nadzwyczajne zwołuje prezydent.

§. 11.

(Regulamin czynności komisyi centralnej.)

Komisya centralna układa regulamin czynności do uregulowania wewnętrznych spraw i funkcyi, ten zaś ma być poprzednio zatwierdzonym przez prezydenta najwyższej władzy kontroli rachunkowej.

§. 12.

(Stosunki komisyi centralnej do centralnych władz administracyjnych.)

Znoszenie się z centralnemi władzami administracyjnemi odbywa się w najkrótszy sposób przez ustną komunikacyę właściwych reprezentantów, lub przez rezolucye z jednej, i wyciągi protokołu z drugiej strony, w ważniejszych wypadkach na drodze korespondencyi przez polecenia i relacye, z dyrekcyą statystyki administracyjnej w krótkiej drodze za pośrednictwem dyrektora. O przedmiotach, względem których będzie zażądana opinia komisyi centralnej od władz centralnych, reprezentanci tychże mają zawiadomić prezydenta, który przez przyjęcie tych przedmiotów do porządku dziennego, na przyszłe posiedzenie wniesie je pod obrady.

Część nieurzędowa.

Lwów, 11. marca. Powstanie polskie wzniecilo w wielu umysłach obawę o utrzymanie pokoju europejskiego; są tacy co mniemają, iż sprawa polska pokój ten zakłócić może. Dzienniki zaś krajowe, rozumowaniem swem i sądem, nie mało się przyczyniają do rozszerzenia tej obawy, podsuwając mocarstwom zachodnim widoki i zamiary, których podobno wcale nie mają. Kto jednak trzeźwo i bez uprzedzenia rozpatrzy się w obecnem położeniu stosunków politycznych, ten śmiało twierdzić może, iż obawa o pokój europejski nigdy nie była mniej uzasadniona. Powstanie polskie nie tylko go nie zakłóci, ale nadto przyczyni się znakomicie do jego ustalenia, odsuwając na czas dłuższy kwestye, które konflikt europejski sprowadzićby mogły. Sprawa polska wywołała zaiste najżywsze sympatye w całym cywilizowanym świecie; dla niej zapomniano na chwilę o wielu innych. Stanęła ona na pierwszem miejscu rozumowań i hipotez dziennikarskich; dla niej odbywają się liczne metyngi w Anglii, Szwecyi i Włoszech, wszędzie jednozgodne wyrazy sympatyi, i subskrypcye pieniężne, które jednak w cesarskiej Francyi przybrać musiały charakter raczej humanitarny niż polityczny. Znana konwencya prusko-rosyjska podniosła ją nawet na chwilę do rzędu kwestyj europejskich, naruszając bowiem zasadę nieinterwencyi spowodowała dyplomatyczne wystąpienie gabinetów londyńskiego i paryzkiego w Berlinie, które wszelako nie przeszkodzi rządowi pruskiemu do udzielania wojskom rosyjskim nader skutecznej pośredniej pomocy w wojennem przeciw powstańcom działaniu. Dodajmy do tego żywe nader rozprawy w angielskim parlamencie, w śród których ministrowie nie wahali się wystąpić ostro przeciwko rządowi rosyjskiemu i jego postępowaniu w Królestwie Polskiem, dodajmy oczekiwaną dyskusyę w senacie francuskim, a pojmiemy łatwo, jak wielkiego rozgłosu nabrać musiała sprawa czysto lokalna, która w tenczas dopiero do rzędu spraw europejskich liczyćby się mogła, gdyby powstanie zdołało zmienić stosunki traktatami ustalone, czego przecież nikt śród obecnych stosunków przypuścić nie może. Naszem zdaniem cały ten rozgłos sprowadzi jedynie w ostatnim rezultacie kilka not dyplomatycznych i przedstawień do gabinetu i Cesarza rosyjskiego, od czego się nawet gabinet angielski podobno zupełnie uchyli. Anglia bowiem nie zwykła występywać z reklamacyami, któreby siłą poprzeć nie miała zamiaru. Słowo Anglii, jak mówił lord Russell w parlamencie, to potęga, i nie powinno być wyrzeczone, jeżeli skutek jego ma być żaden lub wątpliwy. Anglia wystąpiwszy w Petersburgu w roku 1854 z przedstawieniem przeciwko osadzeniu księstw naddunajskich przez wojsko rosyjskie, miała w pogotowiu wojnę, którą łącznie z Francyą w obronie Turcyi prowadziła. O tem zaś w obecnym przypadku nikt w Anglii nie myśli, i najżarliwszy przyjaciel Polski w izbie niższej, Henessy, wniosek swój zamknął żądaniem interwencyi, tylko na drodze dyplomatycznej. Rządowi zaś francuskiemu osłabienie Rosyi nie byłoby wcale na rękę, jedyny to bowiem jego sprzymie-

rzeniec mogący łącznie z Francyą osłabić przeważny wpływ angielski na wschodzie. Tak więc wszystko skończy się na wrzawie dziennikarskiej, która prócz bałamucenia opinii innego rezultatu za sobą nie pociągnie.

Nie zakłóci więc powstanie polskie pokoju europejskiego, lecz raczej go ustali na czas dłuższy. Jemu to bowiem przypisać można, że sprawa wschodnia na długo odroczoną będzie. Rosya nie mogąc przeboleć utraty wpływu swego w Stambule i Atenach, usiłowała wzmocnić go w Serbii i Czernogórze, ułatwiając sławiańskim wazalom i poddanym Porty ottomańskiej zbrojne przeciwko niej wystąpienie, ogólny konflikt europejski sprowadzić mogące. Ztąd owe transporta broni do Serbii, ztąd te dzwony, które rosyjska fregata „Oslawia" dla Czernogórców wiozła, ażeby z niej działa lać mogli. Teraz wszystko się skończyło, a przynajmniej na długo odwlekło. Bo Rosya, powstaniem zajęta, w własnym domu pilnować się musi; o działaniu na zewnątrz myśleć wcale nie może. Utrzymanie zaś pokoju tak powszechną jest wszędzie potrzebą, iż inne mocarstwa unikać będą wszelkich kroków, któreby go zakłócić mogły.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 11go marca. *(Posiedzenie rady miejskiej.)* Po czterotygodniowej przerwie spowodowanej podróżą p. burmistrza *Kroebla* i sekretarza rady p. *Krechowieckiego* podjętą w sprawach miasta, odbyło się wczoraj wieczór w sali ratuszowej publiczne posiedzenie rady miejskiej pod przewodnictwem burmistrza. Obecnych radnych było 70. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia, zdał radny Dr. ***Rodakowski*** jako członek delegacyi wysłanej do Wiednia w sprawie uzupełnienia polskiego gimnazyum Franciszka Józefa, sprawę z czynności tej delegacyi w Wiedniu. Sprawozdawca oświadczył na wstępie, że delegacya nie uzyskała w Wiedniu stanowczego rezultatu. Jego Excelencya minister stanu, tudzież referenci ministeryalni w sprawach szkolnych oświadczyli, że żądania miasta co do objęcia na koszt gminy gimnazyum Franciszka Józefa za daleko sięgają i nie dadzą się pogodzić z istniejącemi przepisami. Po wyjaśnieniu jednak ze strony delegacyi przyrzekł p. minister, że rzecz całą każe sobie jeszcze przedłożyć i uczyni co będzie w jego mocy. Sprawozdawca w końcu oświadczył, że cel życzeń rady miejskiej na teraz nie został osiągnięty, jest jednak nadzieja, że rezultat ostatecznie będzie pomyślny. Sprawozdanie to przyjęło zgromadzenie do wiadomości.

Prezydujący oznajmił następnie, że delegacya wysłana z rady miejskiej do Wiednia w sprawie zadzierżawienia akcyzy złożyła sprawozdanie swoje w komitecie. Poczem radny Dr. ***Madejski*** na wezwanie prezydującego zdał sprawę z czynności tej delegacyi. Sprawozdawca oświadczył, że usiłowania delegacyi uwieńczone zostały pomyślnym skutkiem. Dekretem ministeryalnym z dnia 19go lutego r. b. nietylko zatwierdzona została oferta miasta Lwowa, ale nadto warunki niektóre kontraktu na korzyść miasta staraniem delegacyi zostały zmienione. Mianowicie: 1. Zgodziło się c. k. ministeryum skarbu na to, ażeby miasto spisanych warunków, które miały mieć moc kontraktu, spisany został formalny kontrakt między rządem a miastem. 2. W §§. 11. i 22. warunków zastrzeżono, iż od przedmiotów konsumcyjnych przybywających pocztą i podlegających opłatom celnym tylko organa rządowe pobierać będą należytość, której kwota potrącona będzie przy spłacie rat dzierżawnych. Wszelka przytem kontrola ze strony miasta była jednak wykluczona. W tym względzie delegacya uzyskała korzystną zmianę, o tyle, iż przy poborze wspomnionych należytości przez organa rządowe gmina będzie interweniować w ten sposób, że jeden z organów gminy zapisywać będzie wpływy na rzecz miasta z obowiązkiem zdawania o tem raportów gminie. 3. Ze względu na to, że komitet uważał dotychczasowe urzęda expedycyjne za niedostateczne wyjednała delegacya pozwolenie utworzenia urzędu expedycyjnego w dworcu kolei żelaznej i głównego urzędu administracyjnego w mieście. (Dokończenie nastąpi.)

Wiedeń, 9. marca. *(Nowiny dworu.)* Jego c. k. Apost. Mość raczył dziś przed południem udzielać wiele audyencyi prywatnych.

Francya.

(„La France" o sprawie polskiej. — Wiadomości z Meksyku.) La France potwierdza wiadomość, iż Cesarz Napoleon przesłał własnoręczny list Cesarzowi Aleksandrowi. Mówi następnie: „Zapewniają, iż przy rozprawach w senacie p. Billault poda do publicznej wiadomości bardzo ważny dokument, świadczący o staraniach polityki francuskiej dla szlachetnej i nieszczęśliwej sprawy. Dokument ten przed kilkoma dniami do Petersburga przesłany, skreśla dokładnie to, czego rząd Cesarza Napoleona oczekuje od sprawiedliwości i szlachetności cesarza Aleksandra, dla uspokojenia Polski przez prawdziwe gwarancye na szerokiej podstawie i stosownie do prawa traktatów i zasad cywilizacyi. Dziś lub jutro oczekują odpowiedzi Cesarza Aleksandra i przypuścić można, iż będzie odpowiednią życzeniom Francyi."

Tenże sam dziennik zamieścił następującą korespondencyę z Veracruz z dnia 1. lutego: Jenerał Woll, który był w Francyi, powrócił już do Meksyku i objął swą komendę w korpusie meksykańskim. Miał on posłuchanie u Cesarza, który okazał wiele przychylności. Roboty około drogi żelaznej idą z wielkim pospiechem. Oczekują z Francyi pierwszej lokomotywy i wagonów i spodziewają się, iż w maju przestrzeń z Veracruz do Solodad będzie gotowa. Według przygotowań w Orizabie dokonanych, główna kwatera wyruszy między 1. a 10. marca, zaś między 15. a 20. cała armia będzie skoncentrowana pod Pueblą.

Sir Charles Wyke, konsul angielski w Meksyku odpłynął do Anglii. W ostatnim czasie stosunki jego z prezydentem Juarezem były bardzo oziębłe, Juarez bowiem nie dotrzymał żadnej z czynionych obietnic.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 9. marca. *(Buletyny rządowe o powstaniu.) Dzien. Pow.* pisze: Szczątki bandy z gubernii Radomskiej i z okolic Częstochowy, w liczbie 6000 zebrały się w Skale, gdzie miano przystąpić do ich reorganizacyi. Oddział dowodzony przez jenerał-majora księcia Szachowskoj, udawszy się w tym kierunku, zastał część buntowników w liczbie 300, zabarykadowanych w zamku Piaskowej Skały, kiedy reszta bandy znajdowała się w rezerwie w pobliskim lesie. Zamek i las jednocześnie zostały zaatakowane, pierwszy od strony Olkusza, drugi od strony Wolbroma; zamek został wzięty szturmem, a 300 broniących go, znalazło tam śmierć. Masa zajmująca las została rozproszona, straciwszy 150 do 200 ludzi. Wojsku zabito 3 ludzi, a 8 raniono.

Banda zebrana przez hrabiego Ponińskiego w W. Księstwie Poznańskiem koło Powidza, przeszedłszy do Królestwa Polskiego skierowała się ku Kazimierzowi i Koninowi. Doścignięta przez wojsko, została zupełnie rozproszoną i w pogoni straciła około 90 ludzi. W wojsku jest 12 ranionych. Buntownicy szukali schronienia na terytoryum Pruskiem, gdzie zostali rozbrojeni i aresztowani.

(Doniesienia o powstaniu.) Do *Jener. Kor.* donoszą od granicy polskiej pod dniem 7go b. m.: Oddział wojsk rosyjskich, który stał w Trzemieszycy niedaleko Maczek, na mocy rozkazu drogą telegraficzną otrzymanego udał się dnia 6go b. m. koleją żelazną do Częstochowy. W okolicy Maczek w nocy z 6go b. m. kozacy żądali forszpanów do przewiezienia żołnierzy ranionych pod Piaskową Skałą; także administracya kolei żelaznej w Maczkach otrzymała polecenie mieć w pogotowiu pociąg dla przewiezienia wojska do Częstochowy. Langiewicz, który ma mieć zamiar udać się do Częstochowy, nie przyjmuje do obozu przybywających ochotników bez broni, ponieważ są mu bardziej na przeszkodzie, jak przynoszą pożytku. Wojsko rosyjskie ustąpiło od granicy obwodu Rzeszowskiego do Janowa. Rosyjscy urzędnicy celni, którzy niedawno powrócili na swoje stanowiska, udali się znowu do Galicyi. Dnia 1go b. m. granica rosyjska naprzeciw galicyjskiego powiatu Husiatyńskiego była przez straż cywilną z ludności wiejskiej złożoną w ten sposób obsadzona, że każda z nadgranicznych gmin rosyjskich musiała dostawić 50 ludzi do straży. Ci ludzie są ustawieni w odległości 20 kroków jeden od drugiego, a straż graniczna towarzyszy temu kordonowi. Dzień i noc straż ta zostaje na swojem stanowisku, a szczególniej jest widzialną w nocy, gdy pali ognie. Dnia 2go b. m. gotowiznę znajdującą się w rosyjskim pogranicznym urzędzie celnym w Husiatynie w sumie 8000 r. sr. powieziono z wyższego rozkazu z największym pospiechem do Kamieńca Podolskiego.

Oester. Ztg. pisze o ostatniej potyczce pod Skałą: Otoczenie korpusu rosyjskiego pod Skałą nie udało się tak całkowicie, jak to proponowano, ponieważ Rosyanie przez strzały pomiędzy strażami przedniemi wymienione o grożącem niebezpieczeństwie ostrzeżeni, wzięli się zaraz do broni. Ta nieostrożność zaszkodziła wiele powstańcom, ale też okoliczność, że powstańcy cierpieli wielki brak prochu, i wyłącznie do kos uciec się musieli, była dla nich bardzo dotkliwą, a nareszcie noc, pod zasłoną której Rosyanie mieli najlepszą sposobność zakryć swój odwrót ku Iwanowicom, położyła koniec rozprawie. Tylko uporczywe ściganie Rosyan aż do Słonnik mogło powstańcom zapewnić korzyść na chwilę, mianowicie te, że zostali panami pozycyi. Langiewicz i Jeziorański stoją obecnie w Goszczy, a nowy korpus, który już liczy od 800 do 1000 ludzi, utworzył się pod dowództwem Waligórskiego, i stał w ostatnich czasach w Owczarach. Waligórski był dawniej oficerem sztabowym w wojsku szwedzkim, jest to człowiek w latach, powierzchowności wojennej, a w ostatniej włoskiej wojnie podjazdowej miał się najwięcej wykształcić.

Kronika.

(Stal lana.) Wiadomo, że długi czas uważano za niemożliwe, otrzymanie stali lanej w dużych bryłach, a to z tej przyczyny, że nie więcej jak 30 do 40 ft. można jej było topić w jednym tyglu. Wiadomość, jaka się rozeszła przed otwarciem wystawy londyńskiej w r. 1851, że w Scheffield odlano bryłę stali, ważącą 20 cetnar., wzbudziła ogólne zdziwienie. — Zapowiedziany odlew, dostawiono rzeczywiście do Londynu, wkrótce jednak przywieziono z Niemiec bryłę odlaną w Essen, ważąca 45 cetnarów. — Odlewy te przekonały, że dla lanej stali nowa otwiera się przyszłość w świecie przemysłowym.

Prace następnych lat dziesięciu, nie były bezowocnemi. — Fabryka odlewów stalowych Kruppa w Essen, dostawiła na wystawę powszechną walec 44 cale w średnicy mający, a wysoki stóp 8, ciężar zaś wynosił 400 cet. Dla przekonania się, czy wewnętrzna masa stali jednakowej jest gęstości, przełamano w pośrodku wspomniony cylinder — odłam okazał się wszędzie jednostajny, bez najmniejszego śladu miejsc pustych, (pęcherzów).

Użycie wyrobów z lanej stali, z każdym dniem coraz bardziej się upowszechnia, a mianowicie w różnych przyrządach kolei żelaznej, — np. obręcze

do kół. — Początkowo obawiając się, aby obręcze nie ulegały pęknięciu, stal używano miękką, stopniowo jednak powiększano jej twardość tak, że dzisiaj robią obręcze z bardzo twardej stali, bez widoku niebezpieczeństwa. Koła z lanej stali wytrzymały zwycięzko robione z niemi próby na północno-londyńskiej kolei. — Od 1. lipca 1860 r. do 1. kwietnia 1862 r. używano ich bez przerwy pod ciężarem 170 cetnarów, w przeciągu tego czasu przebiegły przestrzeń 16.000 mil niemieckich — i okazały się zdatnemi do dalszego użycia.

Dotąd w zakładzie Kruppa wyrobiono 40.000 stalowych obręczy do parowozów, a między niemi na próbę jednę obręcz, mającą 8 stóp średnicy i 11 cet. wagi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 11. marca. W sprawozdaniach naszych musimy niestety powtarzać dawną już piosnkę o zupełnem uśpieniu handlu zbożowego za granicą. W Anglii i Francyi ceny ciągle niskie, obroty bardzo ograniczone, spekulacyi żadnej. Oddziaływać to musi na targi kontynentalne, na których a mianowicie na targu wrocławskim ceny zboża ciągle spadają a odbytu prawie żadnego nie ma.

Koniczyna czerwona mniej już w Wrocławiu poszukiwana, ceny wprawdzie nie spadły, odbyt jednak trudniejszy.

Wódka na targu wiedeńskim w zupełnej stagnacyi. Za towar gotowy dają zaledwie $43^1/_2$ c. za stopień i wiadro, przy nader ograniczonym odbycie. Pomimo, że wiele gorzelni wyrób zaprzestało, zapasy wódki są jednak znaczne, produkcya więc konsumcyę widocznie przewyższa.

W obec smutnych doniesień z zagranicy z prawdziwem zadowoleniem spostrzedz można, iż ceny zboża i wódki wewnątrz kraju, jak z peryodycznych urzędowych notowań widzimy, stosunkowo daleko są wyższe jak za granicą. Chociaż więc wywozu za granicę nie mamy, to jednak rolnicy nasi produkta swe stosunkowo po cenach dość korzystnych w kraju samym spieniężyć mogą.

Na aukcyi wełny austryackiej w Londynie w pierwszych dniach bieżącego miesiąca przedano prawie 50.000 worków wełny różnych gatunków po cenie od 1 szilinga do 2 sz. 6 pensów funt. Wełny dobrego gatunku płacono po tych samych cenach co na przedostatniej aukcyi w miesiącu październiku przeszłego roku; towar podlejszy był tańszy o 1 do 2 denarów na funcie. Wywóz z Anglii przędzy wełnianej, sukna i innych wyrobów wełnianych wynosił w roku 1862 przeszło 17 milionów funtów szterlingów; w roku zaś 1861 tylko $14^1/_2$ milionów.

Na targach kontynentalnych ceny wełny ciągle spadają. Największe obniżenie dostrzedz się daje na targach austryackich i węgierskich w skutek zmniejszonego ażio na srebrnej monecie.

W miesiącu styczniu bieżącego roku było w ruchu w wschodniej Galicyi i na Bukowinie 438 gorzelni, których produkcya wynosiła 8,505.631 stopni, czyli 106 320 wiader. Okowity liczą po 80 stopni (32 B) na wiadro. W tymże samym miesiącu przeszłego roku było w ruchu 538 gorzelni, ubyło zatem 100 gorzelni.

Piwa wyrobiono w miesiącu styczniu bieżącego roku w 193 browarach 41.960 wiader. W przeszłym roku w styczniu wyrobiono w 186 browarach 39.035 wiader. Przybyło więc 7 browarów z wyrobem 2924 wiader piwa.

Cukrownia w Tłumaczu wyrobiła w miesiącu styczniu bieżącego roku 30 000 cetnarów buraków surowych. Zaś w miesiącu styczniu przeszłego roku 24 000 cetn. buraków surowych i 5600 cetn. buraków suszonych. W tym roku zatem więcej o 6000 cetn. buraków surowych, a mniej o 5600 cetn. suszonych.

W warzelniach soli w Galicyi i na Bukowinie wyrobiono w miesiącu styczniu bieżącego roku 59 641 cetn. 40 ℔ soli; zaś w tymże miesiącu przeszłego roku 44.601 cetn. 96 ℔. W tym roku zatem więcej o 15 039 cetn. 96 ℔. Sprzedano w styczniu roku bieżącego 51.432 cetn. 25 ℔, a w styczniu roku przeszłego 45.192 cetn. W tym roku zatem więcej o 6240 cetn. 25 ℔ soli.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 12. marca. Zamieścimy w jutrzejszym numerze pismo odręczne Najjaśniejszego Pana do Jego cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Rainera, w przedmiocie założenia muzeum austryackiego dla sztuk pięknych i przemysłu. Najjaśniejszy Pan raczył zarazem wyznaczyć komitet do ułożenia statutów nowego tego zakładu.

Najjaśniejszy Pan najwyższem postanowieniem z dn. 7. b. m. zezwolić raczył na założenie w Agramie akademii pod nazwą akademii nauk i sztuk pięknych południowo-słowiańskiej, na której utrzymanie na drodze składek patryotycznych zebrane już zostały podobne fundusze.

Korporacya kupców szczecińskich podała prezesowi rady ministrów w Berlinie ponowne przedstawienie przeciwko wszelkiej interwencyi w sprawie polskiej, jako interesom handlu i przemysłu pruskiego dotkliwie zagrażającej. W przedstawieniu tem starsi korporacyi oświadczają, iż obawy ich wywołane zostały nie rozprawami w izbie deputowanych, nie przez polemikę dziennikarską, lecz przez fakt niezaprzeczony, iż rząd królewski zawarł umowę z rządem rosyjskim, i zrzekł się neutralności. Konkludują więc prośbę, ażeby Jego Excelencya w obec ekonomicznych interesów Prus stara się o to raczył, ażeby usunięte zostały niebezpieczeństwa handlowi pruskiemu w skutek mieszania się w sprawy polskie zagrażające.

Kuryer, który według depeszy telegraficznej z Petersburga w dniu 9. bieżącego miesiąca z ważnemi depeszami przybyć miał, będzie podobno ten sam, którego się spodziewał p. Billault, mówiąc o sprawie polskiej przy rozprawach nad budżetem. Wnet się więc okażę, o ile sprawdzą się oczekiwania pomyślnej odpowiedzi z Petersburga, której się p. Billault spodziewał, a zarazem okaże się jakich to koncesyj od rządu rosyjskiego w Paryżu żądano.

Jen. kor. donosi: Jeden z zagranicznych dzienników opowiada o *nocie angielskiej* przesłanej do Petersburga a mającej na celu przywrócenie konstytucyi polskiej nadanej przez cesarza Aleksandra I. Autentyczne doniesienie z Petersburga zapewnia nas, że do 1. marca podobna depesza nienadeszła do Petersburga. Według tego doniesienia niebyłoby też podobnem do prawdy, ażeby od cesarza Aleksandra uzyskać się dało co innego nad obszerną *amnestyę*. Z wszystkiego jednak wnosić można, że cesarz nie odstąpi od przeprowadzenia reform, do których wielki książę Konstanty przy objęciu wysokiej posady w Królestwie Polskiem został upoważniony. Połączenie spraw cywilnych i wojskowych w jego ręku przemawia za tem przypuszczeniem. To bezpośrednie doniesienie potwierdza zresztą, co przed kilkoma dniami donoszono z Warszawy. (Obacz nr. 56. *Gaz. Lwow.* przyp. Red.)

Z Tarnowa donoszą do *Jen. Kor.*, że rosyjskie kolumny wyruszyły z Kielc i Radomia dla rekognoskowania lasów w okolicy Św. Krzyża. Oddział z Kielc wzmocnił się pewną liczbą chłopów uzbrojonych w kosy i widły. Przy spotkaniu się obudwu oddziałów o zmierzchu, wojsko mając chłopów za powstańców, dało do nich ognia. Około 50 chłopów ma być zabitych i rannych. Kasy rosyjskie z Zawichosta przywieziono w tych dniach znowu do Sandomierza, gdzie załoga rosyjska najściślejszy ma nadzór nad granicą i nad przechodniami.

Jener. Kor. donosi z **Bruxelli** o przybyciu księcia brabanckiego do tej stolicy. Zdrowie jego podróża cokolwiek nadwątlone nie wznieca jednak większej obawy, zaś stan zdrowia Króla ma być bardzo niepokojący.

Londyn, 10. marca. Na wczorajszem posiedzeniu izby Grey odpowiedział na interpelacyę Hennesego, że baron Brunnow przed wybuchem powstania polskiego prosił o wysłanie do Warszawy członków angielskiej policyi tajnej, ponieważ Wielki Książę Konstanty chce uorganizować policyę polską na wzór angielskiej, i prawo wojenne znieść w jak najkrótszym czasie. Rzeczywiście wysłano tam dwóch członków policyi jako instruktorów, ale ci powrócili przed wybuchem powstania, ponieważ władze tamtejsze oświadczyły, że angielski system policyjny nie jest stosowny dla Polski. Listu Brunnowa przedłożyć nie może, ponieważ był poufny.

Izba niższa zajmowała się sprawą zatargów z Brazylią, lecz pomimo tego, że jednomyślnie potępiała fakta, które zerwanie przyjacielskich stosunków z Brazylią wywołały, nie mogła się jednak zgodzić na udzielenie ministeryum wotum nagany. Sprawa ta zresztą jeszcze raz przyjdzie pod rozprawy. Z aktów złożonych okazuje się, iż król belgijski przyjął obowiązek sędziego polubownego, na co się obie strony zgodziły.

Najświeższa poczta.

Turyn, 9. marca (w nocy.) W senacie toczy się debata nad pożyczką. Vacca mówił o kwestyi politycznej. Pochwala politykę opartą na francuskim przymierzu i przyjaźni. Jest za pożyczką i chce, aby rząd przygotował się na wypadki.

Siotto Piutor doradza rozmaite oszczędności we wszystkich gałęziach administracyi. Kwestye finansowe rozwiązują się nie inaczej jak z kwestyami politycznemi. Montanari porównywa plan finansowy przeszłego ministeryum z planem teraźniejszego, któremu przyznaje pierwszeństwo.

Gazeta urzędowa ogłasza dekret, który upoważnia towarzystwo kanałów „Cavour" do zaciągnięcia pożyczki w sumie milion funt. sztr. zwrotnej w 7 latach al pari.

Berna, 10. marca. Rada związkowa zakomunikowała mocarstwom kongresu wiedeńskiego traktat z Francyą o Dappenthal.

Berlin, 10. marca. Nakazano zamknięcie gimnazyum polskiego w Trzemesznie, ponieważ 40 uczniów przeszło do powstańców polskich.

Turyn, 10. marca. W senacie toczyły się dalej rozprawy nad pożyczką. Sciaiola zgadza się z wewnętrzną i zewnętrzną polityką ministeryum. Sądzi, iż system przez Minghettego proponowany sprowadzi równowagę między wydatkami a dopływami i zwraca uwagę na korzyści traktatu handlowego z Francyą. Revel sądzi, iż deficyt pochodzi z nieregularnych wydatków niektórych administracyi; trzeba żeby minister skarbu wywierał zbawienny wpływ na każdą gałęź administracyjną. Minister skarbu występuje w obronie systemu z nowemi dowodami i broni traktatu handlowego z Francyą. Co do praw wewnętrznych twierdzi, iż decentralizacya jest konieczną dla dobra administracyi Włoch. Wolność obywatelska i miejscowa jest jedyną pewną podstawą wolności politycznej. Co do polityki zewnętrznej, reorganizacya jest środkiem ku silnej postawie na zewnątrz. Mówi przeciwko zarzutowi, iż ministeryum postępuje według polityki obejścia się bez Rzymu i Wenecyi. Co do kwestyi rzymskiej, ministeryum chciało do niej zastosować zasady programu Cavoura i wotum parlamentu. Ministeryum zawsze oświadczało, iż gotowe jest do negocyacyi, na zasadzie nieinterwencyi. Oświadczenie to przyjęte zostało z żywem zadowoleniem. W końcu projekt do prawa przyjęty został 116 głosami przeciwko 5.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Kraków, 11. marca. Drukowaną proklamacyą z głównej kwatery w Goszczy z dnia 10go b. m. ogłasza się Langiewicz dyktatorem i szefem dotychczasowego tajnego rządu narodowego, a odnosząc się do proklamacyi tegoż rządu z dnia 22. stycznia potwierdza równouprawnienie wszystkich Polaków, bezwarunkową własność gruntów będących w posiadaniu włościan za wynagrodzeniem większych właścicieli z funduszów państwa; wzywa ludy Polski, Litwy i Wielkiej Rosyi do powszechnego powstania. Zatrzymuje sobie naczelne dowództwo wojskowe, i mianować będzie komendantów wojskowych dla pojedyńczych prowincyi, ustanowi także rząd cywilny pod swojem zwierzchnictwem. — Według odebranego właśnie doniesienia z Węgrzec wyruszył dziś w nocy o 1szej godzinie oddział powstańców z Michałowic do Goszczy, gdzie Langiewicz o godzinie 10tej rano zwinął obóz i w niewiadomym kierunku w pochód się udał.

Spostrzeżenie meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. marca 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321.64	+ 4.3	92.1	wschodni sł.	deszcz
2. god. po poł.	322.62	+ 4 6	88.4	poł.-wsch. „	pochmurno
10.god.wiecz.	323.74	+ 4.5	89.0	południowy „	„

Ilość deszczu 1.‴64.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. marca.

Hotel George: PP. Hr. Jabłonowski Ant., z Rawy. — Wierzbicki Józef, z Tok.

Hotel europejski: Jounga Wł., z Trzcińca. — Horodyński St., z Sądowej wiśni. — Czajkowski H., z Bóbrki. — Br. Heydel Er., z Podmichałowic.— Rylski H., z Dłużniowa. — Strasser Karol i Kor., z Jasieniowa górnego. — Obertyński St., z Tuszkowa. — Rozwadowski St., c. k. podpor., z Tuszkowa.

Hotel Langa: Vickoviss At., c. k. podpor., z Tarnopola.

Hotel krakowski: Wysocki Kaz., z Hrehorowa. — Kirchmajer J., z Bukaczowiec.

Zajazd podolski: Małuja Józef, z Modrzyjowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. marca.

PP. Żukiewicz Józef, do Stroniatyna. — Mozarowski Ant., do Hohołowa. Gołaszewski J., do Krzywego. — Balicki Tyt., do Wykoła. — Baly Mich., do Kiszynewa. — Bühn F., c. k. podpor., do Dukli. — Gregorowicz K., do Sambora. — Wybranowski Cel., do Sidorowa. — Górski Sew., do Brodek. — Vivien Jan, do Wysocka. — Jaruntowski J., do Hrynanowiec. — Rubczyński A., do Stanina. — Herz W., c. k. podp., do Ginsa. — Vickoviss A., c. k. podp., do Tarnopola. — Augustynowicz Bol., do Kniaż. — Jabłonowski J., do Dołhego. — Hr. Dzieduszycki Wład., do Jezupola. — Knoblauch K., c. r., radca kam., do Rosyi — Tiesenhausen A., c. r. rad. pańs., do Warszawy. — Brodzki Henr., do Jaślan. — Hr. Jezierski Ed., do Polski. — Kamiński Ig., adw. kraj., do Stanisławowa. — Czajkowski M., do Bortnik.

T E A T R.

Dziś teatr niemiecki: „**Alessandro Stradella**,“ wielka opera w 3 aktach.

Kurs lwowski.

Dnia 11. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	$41\frac{1}{2}$	5	47
Dukat cesarski	„ „	5	43	5	48
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	$29\frac{1}{2}$	9	44
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	79	1	81
Talar pruski	„ „	1	71	1	$72\frac{1}{2}$
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—			—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł,	bez kuponów	77	20	77	80
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	81	13	81	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	15	73	75
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	25	82	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		216	25	217	75

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 11. marca.

Metaliki po 5% za 100 zł. 75.20. Z pożyczki narod. po 5% za 100 zł. 81.55; po $4\frac{1}{2}$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.— Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 809.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 217.30; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 40% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. —. Lipsk za 100 talarów —.—. London za 10 funtów szterl. 115.05. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze $5.47\frac{1}{2}$, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 114.50.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	69.55	69.60
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	94.70	94.90
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81.70	81.80
od kwiet. do paźd. po 5%	81.80	81.90
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	75.15	75.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	75.30	75.40
dtto. po $4\frac{1}{2}$%	65.75	66.–
dtto. „ 4%	58.—	58.50
dtto. „ 3%	43.50	44.—
dtto. „ $2\frac{1}{2}$%	37.75	38.50
dtto. „ 1%	15.—	15.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	154.25	154.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	150.25	150.75
Przez. do wyl. z r. 1854	92.60	92.80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	94.10	94.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.30	95.50
Renty Como po 42 lir. aust.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	71.—	71.50
„ $4\frac{1}{2}$%	65.—	66.—
„ 4%	57.—	58.—
„ $3\frac{1}{2}$%	50.50	51.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2\frac{1}{2}$%	55.—	55.50
„ $2\frac{1}{4}$%	49.—	49.50
„ 2%	44.—	44.50
dtto. z procent. za granicą „ $1\frac{3}{4}$%	38.—	38.50
„ 5%	71.—	71.50
„ $4\frac{1}{2}$%	65.—	66.—
„ 4%	57.—	58.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	84.—	84.50
Czech	86.50	87.—
Morawii	87.25	87.75
Szląska	87.50	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy i Wyb.	85.50	87.—
Węgier	75.—	75.60

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	73.25	73.75
Kroacyi i Slawonii	73.50	74.—
Galicyi	73.—	73.50
Siedmiogr. i Bukow.	71.75	73.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	70.25	71.25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	94.50	—.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	71.—	71.50
„ 4%	57.—	58.—
„ $3\frac{1}{2}$%	50.50	51.—
„ 3%	44.—	45.—
„ $2\frac{1}{2}$%	37.—	38.—
„ 2%	30.—	31.—
„ $1\frac{3}{4}$%	27.—	28.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.—	24.—
„ $2\frac{1}{2}$% „ 100 „	18.—	20.—
„ $2\frac{1}{4}$% „ 100 „	17.—	18.—
„ 2% „ 100 „	15.—	16.—
„ $1\frac{3}{4}$% „ 100 „	12.—	14.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	809.—	811.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	217.60	217.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	649.—	650.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1898.—	1900.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	235.50	236.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	153.—	153.25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	131.25	131.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	271.—	272.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	216.—	216.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	55.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	119.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	680.—	685.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	191.—	193.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Kofl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	157.—	158.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	434.—	435.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	237.—	239.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	402.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	392.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	254.—	258.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	166.—	166.50

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	104.50	104.75
10let. „ 1857 po 5%	100.50	101.—
przeznaczone do los. po 5%	90.50	91.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.40	86.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.25	77.75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	97.75	98.25
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	90.25	90.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	128.50	129.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	121.50	122.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	89.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.—	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	91.75	92.—
Lloyda za 100 zł.	93.—	94.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	97.25	97.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.75	78.—
Grac. Koflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w.a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135.70	135.80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99.50	100.
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	122.—	122.50
„ „ po 50 zł. m. k.	52.–	52.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.50	37.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	98.–
Salma „ 40 „ „	37.50	38.–
Palfiego „ 40 „ „	38.75	39.25
Clarego „ 40 „ „	36.75	37.25
St. Genois „ 40 „ „	36.75	37.—
Windischgrätza 20 zł. „	21.50	22.—
Waldsteina 20 „	23.50	24.–
Keglevicha 10 „	16.75	17.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	98.—	98.25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.30	97.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.40	97.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86.30	86.40
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	115.25	115.25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	45.40	45.40
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	45.65	45.65
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.48	5.49
dtto. pełnej wagi	5.48	5.49
Korona	15.80	15.85
20frankówka	9.22	9.24
Rosyjski imperyał	9.47	9.49
Talar związkowy	1.72	$1.72\frac{1}{2}$
Srebro	114.75	115.—

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.